

पङ्कं कुपोलितजलेन यथापयति एवं विपद्वावच्छिन्ने-
श्वरभेदबुद्धिजनप्रोदोषस्तदुपासनजनप्रसूतविशेषजेनाहै-
तवोपेन समूलं निवर्त्यतेत्येवं विवक्षायासस्य प्रवृत्तिः ।

४१ कूपमण्डूकन्यायः । सप्तमण्डूकं कथञ्चित्तीरसमीपस्थकूपं
गतं कूपस्थमण्डूकः प्रपञ्च्य कृत आगतोभवाच्चिति स च
सप्तद्रादिति प्रत्युक्तवान् । पुनः कूपमण्डूकः कीदृशः
सप्तद्र इति प्रपञ्च्य तेन पातीव सप्तानिति प्रत्युक्तं तत्किं
कूपसदृश इत्युक्ते तेन प्रत्युक्तं नहि नहि नास्ति तत्तु-
ल्योऽन्यः स हि सरितां पतिरनवगाह्यागामीत्यौऽन्वय-
पारोऽतीव महत्तम इति । कूपमण्डूकस्तु कूपात् महान्
नास्ति त्वं तु मिथ्यैव प्रवृत्तस्य प्रत्युक्तवान् । सप्तद्रभेकस्तु
तत् श्रुत्वा मनसा तप्तपण्डित इति बोके गाथा गीयते
तथा च यथा सप्तद्रमत्ता तन्महिमानं निराकुर्वन्
कूपमण्डूक उपहास्यतां प्राप्स्यथा परसिद्धान्तमभि-
प्राप्तदुष्टपणाय प्रवर्त्तमान उपहास्यतां गच्छतीति विव-
क्षायासस्य प्रवृत्तिः ।

४४ कूपयन्त्रघटिकान्यायः । कूपात् गभीरादपि यन्त्रेण यथा
घटिका उत्तोल्यते एवं अतिदुर्बोध्यत्वेन गभीरादपि
शास्त्रात् उपदेशादिरूपयन्त्रेण सारोद्धरणं यत्न विवक्ष्यते
तत्तास्य प्रवृत्तिः ।

४५ कूर्माङ्गन्यायः । कूर्मः स्नेह्यः यथा निजाङ्गस्य बहुोप-
विकाशो करोति एवं यस्मिन्मात्रात् स्नेहाध्ययनका-
र्यजातस्य स्नेहापो बहुोपविकाशकारित्वमित्येवं विव-
क्षाविषयेऽस्य प्रवृत्तिः “यथा संहरते नायं कूर्माङ्गा-
नीव सर्वशः” गीता ।

४६ कैष्ठनिकन्यायः । यत्न दुर्बोधस्य दुःसाध्यस्य सुखेन बोध-
साधनादि तत्तु सुबोधस्य सुसाध्यस्य नितरां सिद्धिरित्येवं
यत्न विवक्षा तत्तास्य प्रवृत्तिः ।

४७ कोपपानन्यायः । कोपपानं दिव्यभेदः । तत्तु यथा सर्व-
दिव्यसाधारणधर्मपूर्वदिनोपवासवतोऽभिषेकस्य निय्यावा-
दिनः प्रभृतिप्रत्ययजपपानकावे कश्चित् सुखविशेषो भवति
शास्त्रनिर्दिष्टाधिकारे तु महद्दुःखं तथा हरिहरा-
दिभ्यो कश्चिन् भक्तिव्याजेनेतरनिन्दं कुर्वतो निन्द्याव्यस-
ननो यद्यपि तत्कावे कश्चित् सुखविशेषः स्यात् तथापि
निन्दाजन्मदुरितपरिपाककावे कुम्भीपाकादिजन्यं घोर-
तमं दुःखं भवतीत्यस्य विवक्षायासस्य न्यायस्य प्रवृत्तिः ।

४८ क्रिया हि विकल्पप्रते न वृत्तिरिति त्यागः क्रिया हि
कर्तुं न कर्तुं मन्यथा वा कर्तुं शक्यत्वात् विकल्पप्रते न

तु वस्तु एवं नैवं वेति विकल्पप्रते । तदेतदुक्तं शांभाष्ये
“कर्तुं न कर्तुं मन्यथा वा कर्तुं शक्यं” लौकिकं वैदिकञ्च कर्म
यथा च्यतिरात्रे षोडशिनं गृह्णाति नातिरात्रे षोड-
शिनं गृह्णाति उदिते जुहोति अमुदिते जुहोति”
रथेन पङ्ग्रासनप्राया वा गच्छति न गच्छति वेति । न तु
वस्तुत्वेन नैवमस्ति नास्तीति वा विकल्पप्रते विकल्पना
हि पुरुषबुद्धिसामेक्षा न वस्तुयाथावत्तत्त्वज्ञानं पुरुषवृ-
त्त्यपेक्षं किं तर्हि वस्तुतन्त्रमेव न हि स्यान्नावेकस्मिन्
स्याणुषी पुरुषोऽन्योवेति तत्त्वज्ञानं भवति तत्तु पुरुषो
वान्योवेति निय्याज्ञानं स्याणुरेवेति तत्त्वज्ञानम्” एवं
मन्यताप्युक्तम् ।

४९ खले कपोतन्यायः “एवञ्च युवानः शिशवः कपोताः खले
यथाऽभी युगवत् पतन्ति । तथैव सर्वे युगवत् पदाद्याः
परस्परस्यान्वयिनोभवन्ति” इत्युक्तरीत्या यत्न पदाद्योनां
युगपदन्वयप्रतास्य प्रवृत्तिः ।

५० गड्डजिह्वाप्रवाहन्यायः । गड्डजिह्विकानामधीनां संघादे
का चेत् नद्यादौ पतति तदा तत्सङ्गान्तर्गताः सर्वेऽपि
वार्यमाणा अपि तत्तु पतन्तीति लोकप्रसिद्धा यत्न वार्य-
माणाणामपि अनिष्टमार्गे धावनं तत्तास्य प्रवृत्तिः ।

५१ गुडजिह्विकान्यायः । यथा तिक्तताभिः निम्बपानम-
कुशीषस्य नाभस्य जिह्वायां गुडलेपं दत्त्वा पित्रा-
दिभिः निम्बं माययति एवमर्जवादाशक्त्यानि बहु-
दासहाभ्यो कर्मण्यप्रवर्त्तमानं पुरुषं कर्माशक्त्यादिकं
त्रावयित्वा प्रवर्त्तयन्ति । फलश्रुतिरपि रोचनायां
तदुक्तं मन्त्रं तं भागं १।स्क० “वेदोक्तमेव कुशीषो
निःसङ्कोऽर्पितुमीश्वरे । नैष्कर्म्यं लभते सिद्धिं रोच-
नायां फलश्रुतिः” “फलश्रुतिरियं नष्टां नाश्रयो
रोचनं परम् । त्रयोविश्वया प्रोक्ता यथा भेषज्य-
रोचनम्” इत्यस्य तात्पर्यं सुक्तं तत्तु “पित्र निम्बं प्रदा-
स्यामि खलु खण्डकलण्डुकान् । पितृवैशक्तः पितरि
तिक्तमप्यतिनालकः” । तत्तु यथा निम्बादिपानस्य न
खलु खण्डादिनामएव प्रयोजनं किन्त्वारोग्यं तथा वेदो-
ऽध्ययानरफलैः प्रलोभयन् मोक्षायैव कर्माणि विधत्ते” ।

५२ गोवलीवर्हान्यायः । वलीवर्हस्य गोविषेणस्येऽपि वलीवर्हस्य
भटिति गोत्वेन बोधनार्थं यथा प्रयोगः तथाऽन्ययोः
सामान्यविशेषरूपभोक्तृतिं बोधनार्थं यत्न प्रयोगस्त-
त्तास्य प्रवृत्तिः । एवं नोडप्रन्यायोऽप्येतादृशाद्येऽवतरति ।

५३ घटकुटीरमातन्यायः । तन्मन्त्रे २७८१ प्र० अस्या विवरणम् ।